

Universitätsbibliothek Paderborn

**Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot
Eisleben**

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Op den feestdagh van S. Agnes, vande cracht der woorden die S. Agnes
ghesproken heest ten tijde haer doodt. Dat VIII. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

De eer- makende claehept van myn Godthept/welke
vvijsinge claehept hen van binnen gheduerlijck sal
scent een verlichten / ende sal hen bouen andere inde ee-
schijn wighe glorie dooz een sonderlinghe ghelycke-
Christo nisse met myn aenschijn alle het hemelsch hof
vrae datc door doen schynen. Amen.

*S. Agnes by
brought.* Op den feestdagh van S. Agnes , vande cracht
der woorden die S. Agnes ghesproken heeft
ten rijde van haer doodt.

DAT VIII.CAPITTEL.

Op den nacht vande vriendinne Godts d^r h. Maeght Agnes als sy seer verheugt
was om datc sagh dat de Heere hem seer be-
voerde dooz de soetichepdt haerder liefsden /
ende dooz den los/ waer dooz het heel hemelsch
hof hoogh verhief de woordien vande vooy.
Maeght die doens inde Kerkche verhaelt wer-
den. Querlegghende haer cranchhept / heeftse
gheseyt met droefhept tot den Heere : O Heere
wat grooter soetichepdt der ghenochten soude
moghen bloeden hebben in myn siele / ter ooy-
sake van soo soete woorden/hadde myn cranc-
hept my niet belet ghehadit? Waer op de Heere:
Het is v bewaert gheweest in myn seluen/ende
ghn sult het noch smake hier oft namaels des
te soeter/ hoe ghy minder vermengelinghe sult
ghehadit hebben vanden smaek des eyghen
wils/ waer dooz sy verstaet heeft dat niemants
salichept vermindert en wordt dooz sulcken he-
letselen diemen dooz sijn eyghen schult niet en
stelt. Ende alsme inde seste lesse las dese woo-
den. Quidam dixit beatam Agnetem ab infantia
Christianam , & ita magicis artibus occupatam,

vt diceret Christum sponsum suum. Dat is daer
was eenen die seyde dat Agnes van ioncks af
Christen was/ ende soo behanghen met toone-
rhen/ datse Christum hare Bruydegom noem-
de. Dese droeue zynne/ sepde: O Heere wat lyde
v Princelycke maesteyt al vande menschen?
Waer op de Heere: Alle desen laster die wordt
my na myn behagen ghenoegh voldaen dooz
de wellustighe ghenoechie die my ende Agneete
versaemt. Waer op sp: O goedertierenste Hee-
re gont dan dat uwe wtuercozen v dooz sulke
ghetrouwen soetichedt aenhanghen moghen
dat ghp daer dooz als niet moeght achtien de
lasteringhen die v vande wederseggers aenge-
daen worden.

Als op S. Augustijns dagh haer vertoont
werden de verdiensten van veel verscheyden
Heylighen / soo heftse oock begheert dat haer
yet soude veropenbaert wordē vande verdien-
sten van dit teere Maeghdeken / het welck sp
van kindts af seer teerlyck hadde bemindt/
wiens begheerte de Heere ter stondts ghehoor
ghewende/ oplichtende sijn arm/heeft hy aen
haer vertoont de H. Agneete in een lieffelijcke
ende teere ghe daente aen sijn Goddelijck herte
ghedrukt/ om te beroonen ende te betuyghen
haer ouergroote onnooselheyt / vandewelcke
gheseyt wordt. Dat de onbevlecktheydt maeckt
datmen Godt naest comt. Dit doorluchthich
kindt Godts scheen Godt soo na by te zyn dat-
ter inden hemel niemandt ghebonden werdt/
die met haer onnooselheyt / ende r'samen teers
minnelijckheydt mochte vergheleken worden.
Ende sp heeft verstaen dat de Heere tot allen
ogenblicken r'hemwaerts intrekt alle de de-
sotie ende de ghenoechte / wat dooz opt pe-
mans

Hoe aen
genae dat
het Godt
is, als vvy
door de
voorden
ende ex-
empelen
vande
vande
Heylingen
tot liefd e
en deuo-
tie ver-
vveckt
worden.

mants herte is beweecht getworden/ende noch
beweeght wordt tot de liefde Godts/ende tot
deuotie door de honichbloeyende woorden van
die H. Maeght / die noch dichtwils inde H.
kercke verhaelt worden/ende alle dese dingen
in sijn herte wonderlyck edelder ghemaecht
zijnde/laet hr druppen inde ghelyckenisse van
eenen hemelschen dranck in het herte van S.
Agnes / dat soo delicatelic aen sijn herte ghe-
hecht is/ende daer dooz wordt dese selfste heyl-
ighste Maeght als met verscheden fraepie-
heden wonderlyck verciert / die tot allen uren
een luyster gheuen inde sielender geene/wils
deuotie haer verheught,

Op den Feestdag van Lichtmisse, hoeghereet
dat Iesus ende sijn Moeder zyn om onse ghe-
beden te verhooren.

DAT IX. CAPITTEL.

Alsse op den deuoten feestdag van Licht-
misse hoorde luyden het eerste ghelychte
der Mettenen / verhenght zynde inden Geest/
sep dese tot den Heere : Siet myn herte en myn
siele die groeten b mynen beininsten Heere/dooz
het ghelychte van die clocke/waer dooz vercon-
dicht wordt den Feestdag van de syueringhe
van b heylighste Moeder : waer op de Heere
seer goedertierlyck gheantwoordt heeft / ende
alle het inghewandt myns goedertierenheys
dat trekt de belle voor b / aen de doze vande
Goddelycke herinherticheydt / voor b vercri-
ghende volle vergiffenis van alle uwre sonden.
Alsinnen daer na de Mettenen optsepte / de
Heere duysentfout vergheldende aen de siele
haar